

[Ministeren for skatter og afgifter]

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fradrags tidspunkt for renteudgifter m.v.).

(Lovforslag nr. L 125).

Lovforslaget går først og fremmest ud på at fastsætte nærmere regler om, hvornår renteudgifter, der er fradragsberettigede, skal påvirke opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Herudover foreslås, at fuldt skattepligtige personer, der beskattes af renteindtægter i forfaldsåret, kan nedskrive renterne til 0, hvis renterne ikke er betalt senest på det tidspunkt, hvor selvangivelsen skal indgives.

Baggrunden for lovforslagets bestemmelser om rentefradragstidspunktet er de eksempler, vi har set i de senere år, hvor det aftales ved stiftelsen af et lån, at renten forfalder til betaling forud for en periode på op til 3-4 år. Sådanne låneaftaler har givet anledning til en del skattetænkning, og forslaget tilsigter derfor navnlig en afklaring af spørgsmålet om, på hvilket tidspunkt sådanne renteudgifter kan fradrages. Forslaget er således et led i regeringens bestræbelser for, at der tilvejebringes mere klare skatteregler.

Efter forslaget lovfæstes, at renter som hovedregel kan fratrækkes på forfaldstidspunktet. Ligningsrådet kan dog meddele generelle og konkrete tilladelser til at fordele renteindtægter og -udgifter over den periode, renterne vedrører. Hvis der er tale om forudbetalte renter, fradrages renten på forfaldstidspunktet, hvis forudbetalingsperioden er 6 måneder eller derunder. Er forudbetalingsperioden over 6 måneder, skal renteudgiften fordeles over den periode, den vedrører. Da det er særlig fordelagtigt at optage lån med forudbetalt rente kort tid før en emigration, foreslås det, at renten, hvis emigration finder sted inden udløbet af den periode, som den forudbetalte rente skal dække, skal periodiseres ved indkomstopgørelsen – også for forudbetalingsperioder, der er under 6 måneder. Herved opnås, at der ikke er fradragsret for den del af renten, der vedrører tiden efter fraflytningen.

Denne del af forslaget antages ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Om fradrag for renter, når skyldneren er ude af stand til at betale, foreslås det, at fradrag først kan foretages, når betaling sker, hvis debitor ikke har betalt samtlige renter på det pågældende lån for alle år forud for indkomståret. Det vil sige, at der kun må være restancer for det år, indkomstopgørelsen vedrører, ikke for tidligere år. Opgør man f.eks. sin skattepligtige indkomst for 1984, er det således afgørende, om renterne, der forfaldt i 1983 og tidligere år, er betalt inden udgangen af 1984. Hvis ikke alle renterne for 1983 og tidligere år er betalt, kan de renter, der forfaldt i 1984, først fradrages, når de betales. Fradragsretten er således kun suspenderet.

En omlægning af fradragsretten til betalingstidspunktet kommer kun på tale, hvis den skattepligtige er insolvent. Kan den skattepligtige godtgøre at kunne betale forfalden gæld eller stille betryggende sikkerhed herfor i sine aktiver, sker der ikke omlægning til betalingstidspunktet.

Forslaget til denne omlægning vil give en provenugevinst for det offentlige. Skønnet herover er dog meget usikkert, men der kan muligvis blive tale om en provenugevinst af størrelsesordenen 75 mill. kr. pr. år.

Skattelovrådet har den 9. august 1983 afgivet en udtalelse om forudbetalte renter og den 16. januar 1984 en udtalelse om fradrag for renter ved insolvens. Lovforslaget bygger i vidt omfang på rådets overvejelser og konkrete forslag til lovbestemmelser.

Endelig indeholder forslaget en bestemmelse, hvorefter fuldt skattepligtige personer, der beskattes af renteindtægter på forfaldstidspunktet, kan nedskrive indkomstårets renteindtægter til 0, hvis renterne ikke er betalt inden fristen for rettidig indgivelse af selvangivelse. Nedskrivningen er ikke betinget af, at renteindtægten efter en konkret vurdering må anses for uerholdelig, men den manglende betaling skal dog være udtryk for debtors misligholdelse. Nedskrivningsreglen gælder ikke for personer, der fordele deres renteindtægter over den periode, renterne vedrører, og hos sådanne personer kan nedskrivning således fortsat kun finde sted, i det omfang renterne er helt eller delvis uerholdelige.